

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/305/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811206389
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3811206389.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudcov Mgr. Ivana Kubínyiho a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcov 1/ G., 2/ L., 3/ W., 4/ D., proti žalovanému F., za účasti intervenienta U. (do 30.06.2016 vedľajšieho účastníka popri žalovanom), o zaplatenie 8.500,- eur, na odvolanie žalobcov 1/- 4/ proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 04. septembra 2015, č. k. 7C/66/2011-353, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému a intervenientovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali proti žalovanému zaplatenia sumy 8.500 eur v dôsledku nečinnosti a nesprávneho úradného postupu prístupom U. P. v súvislosti s konaním a rozhodnutím I. zo dňa 04.10.2004. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že považoval žalobu žalobcov za nedôvodnú, a preto ju zamietol. Žalobcovia uplatňovali v konaní nárok na nemajetkovú ujmu v peniazoch v zmysle § 17 ods. 2 citovaného zákona v dôsledku nesprávneho úradného postupu stavebného úradu - U. P. v súvislosti s prebiehajúcim stavebným konaním o dodatočné povolenie stavby Garáže a skladu stavebníka D. I.. Žalobcovia uplatnili svoj nárok najprv podaním dvoch žiadostí o predbežné prerokovanie nároku v zmysle § 15 ods. 1 citovaného zákona. Žalovaný žiadosti nevyhovel, preto sa v zmysle § 16 ods. 1 citovaného zákona žalobcovia obrátili na súd podaním žaloby. V stavebnom konaní vedenom na základe žiadosti stavebníka D. I. podanej dňa 25.11.1997 rozhodoval príslušný stavebný úrad o dodatočnom povolení stavby F. na pozemku č. XXXX a XXXX k.ú. P.. Podstata námietok žalobcov spočívala v tom, že U. P. vydalo dňa 04.10.2004 rozhodnutie č.X.X.X.-XX-XXXX-XXXX, avšak pred jeho samotným vydaním sa dopustilo viacnásobného nesprávneho úradného postupu, ktorý spočíval v tom, že pred jeho vydaním sa neuskutočnilo žiadne konanie, nebolo zisťované, alebo bolo zamĺčané, že stavba je vyhotovená z nevhodných materiálov, že je bez základov, čo je neprípustné, že je postavená na sypanej, nepevnej pevnine, v rozpore s predpismi pod stavbou je kanalizačné potrubie z dvoch domov, zberná šachta má zvod zrážok v rozpore s predpismi vedený k múru rodinného susedného domu, že je nestabilná, že je jej systém nedefinovateľný a môže dôjsť ku kolapsu a že nespĺňa ani základné požiadavky stavby a pod., že vôbec nebol skúmaný rozpor stavby s verejnými záujmami, najmä negatívny vplyvy na životné prostredie, dôsledky potrubí a šachty pod stavbou, negatívne vplyvy susedný rodinný dom, horľavý materiál stavby a strechy stavby, či možnosť rozšírenia požiaru na okolité objekty. Žalobcovia v konaní tvrdili, že rozpor so zákonom a nesprávny úradný postup spočíva v tom, že stavebný úrad mal najprv skúmať a odstrániť námietky verejného záujmu a až potom eventuálne iniciovať konanie o občianskoprávných námietkach, odkázať na súd mal aj ďalších dvoch účastníkov konania, majiteľov parcely č. XXXX, títo majitelia na súd odkázaní neboli a neboli ani v rozhodnutí spomenutí, čo predstavuje nielen nesprávny úradný postup, ale aj

prieťahy v konaní. V konaní žalobcovia po rozšírení žaloby žiadali celkom čiastku 23.080,80 eur, ktorá mala pozostávať zo skutočnej škody, ušlého zisku a z nemajetkovej ujmy, z uhradenia poplatkov za posudok č. XX/XXXX 166,- eur, kolku za preskúmanie rozhodnutia M. Z. 16,60 eur, z ušlého zisku na nájomnom za roky 2007 až 2012 v celkovej sume 1.599,- eur, z náhrady za korešpondenciu v rokoch 2004 -2012 za 72 listov, za štúdium podkladov zákonom, vyhlášok 25 hodín x 5,- eur 125,- eur, formuláciu listov 36 hodín x 5,- eur 180,- eur, napísanie listov 18 hod. x 3,- eur 54,- eur, vypracovanie väčších analýz (14 materiálov) celkom 125 hodín náhrada 575,- eur, polygrafické práce, poštovne celkom 103,- eur, organizačné práce medzi žalobcami ako telefonáty, porady, účasť na neplodných konaniach 40 hodín x 3,- eur 120,- eur, znehodnotenie životného prostredia, ktorému boli žalobcovia dlhodobo vystavení v sume 4.000,- eur, poškodenie muriva a omietky domu č. 48.400,- eur, zatienenie a ničenie pohľadu na dom č. 52.400,- eur, celkové zničenie prostredia dvora budú zbitou zo starých dosiek 600,- eur, dlhodobý strach z možného úrazu nestabilnou budú, stresy, bezmocnosť z nesprávnych úradných postupov, arogancie úradníkov, ponižovania občanov, ignorovania skutočností, neodpovedania na dotazy, alebo len formálne vyhýbavo, ignorovania pripomienok, pocity krivdy, nespavosť, zdravotné problémy 4.000,- eur, prieťahy, nečinnosť neriešenie problémov podľa smerníc EU za 8 rokov 8.000,- eur spolu 20.338,60 eur. Na čl.181 žalobcovia doplnili túto sumu o ďalšie položky a to súdny poplatok zo žaloby v sume 436,- eur, posudok č. XXX/XXXX v sume 232,30 eur, posudok č. XXX/XXXX v sume 300,- eur, právne zast. L., U. 300,- eur, L. U. 200,- eur, odvolanie 448,50 eur, poplatok U. a spol. 299,- eur celková čiastka predstavuje 20.338,60 eur + 2.742,20 eur spolu 23.080,80 eur.

V tejto súvislosti súd konštatuje, že žalobcovia či už v čase pred vydaním namietaného rozhodnutia o prerušení stavebného konania zo dňa 04.10.2004, ale ani následne po jeho vydaní nepredložili v rámci stavebného konania jediný relevantný dôkaz, ktorý by bol pravdivosť ich námietok potvrdzoval. Zásah zastavanou časťou stavby aj do ich pozemku parcely č. XXXX k.ú. P. sa v priebehu stavebného konania nepreukázal, uvedené nebolo preukázané ani v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 7C/180/2006, kde v rámci súdnoznaleckého dokazovania sa znalec zaoberal aj prípadným zásahom stavby do ich pozemku a uvedený zásah vylúčil. Znalec v tomto posudku identifikoval polohu stavby tak, že leží na parcele č. XXXX výmerou 34 m² a na parcele č. XXXX 7m², pričom na parcelu č. XXXX stavba nezasahuje. Stavebný úrad preto postupoval v súlade s postupom predpokladaným v stavebnom zákone, preto takýto postup nemôže založiť existenciu nesprávneho úradného postupu pre účely zákona č. XXX/XXXX Z.z. v platnom znení. Zákonnosť rozhodnutia stavebného úradu č. X.X.X.-XX-XXXX-XXXX zo dňa 04.10.2004 pritom posudzoval aj Krajský súd v Trenčíne v konaní o návrhu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. 11S 61/2008, ktorý bol zamietnutý. Na podnet žalobcu 1/ bolo ďalej vyvolané aj konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy vo veci rozhodnutia zo dňa 04.10.2004, ktoré sa viedlo na Krajskom súde v Trenčíne pod sp.zn. 11S 12/2010 a skončilo zamietnutím tohto návrhu z procesných dôvodov. Nemožno hodnotiť ako nečinnosť a zbytočné prieťahy v stavebnom konaní obdobie prebiehajúceho súdneho sporu pod sp. zn. 7C 180/2006, v ktorom konaní sa riešila predbežná otázka, a to či ide o stavbu, či zasahuje a v akom rozsahu do parcely č. XXXX ako i parcely č. XXXX k.ú. P., ktoré skutočnosti boli sporné v stavebnom konaní, a pre ktoré /okrem iných/ nebolo možné v stavebnom konaní pokračovať. Toto konanie pritom neviedli žalobcovia 1/ a 2/, len žalobcovia pôvodne 3/ až 5/. Dĺžku súdneho konania štyri roky do vydania rozsudku dňa 09.02.2010 nemožno pripísať ako zbytočné prieťahy stavebného konania. Súd prisvedčuje aj správnosti argumentácie žalovaného, ktorý uvádza, že nezákonnosť konania a rozhodovania správneho orgánu zrejme tej časti stavebného konania, ktorá bola v danej veci namietaná, nebola konštatovaná a preukázaná žiadnym procesným postupom tak správnymi orgánmi, súdmi alebo prokuratúrou, predmetné rozhodnutie nebolo zrušené. I keď dĺžka stavebného konania o dodatočnom povolení stavby, resp. odstránení stavby bola neobvykle dlhá /stavebné konanie začalo v roku 1997 a bolo ukončené nariadením odstránenia celej stavby v roku 2011/, v danej veci nebolo žalobcami preukázané, že stavebný úrad porušil svoju povinnosť urobiť určitý úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonnej lehote, resp. nekonal a spôsobil zbytočné prieťahy v konaní tak, ako predpokladá § 9 ods. 1 citovaného zákona. Dĺžka konania bola ovplyvnená riešením predbežnej otázky, ktorá bola predmetom súdneho konania a najpodstatnejšia námietka žalobcov spočívajúca v tom, že oprávnenosť stavby nebola posudzovaná aj z pohľadu parcely č. XXXX k.ú. P. a bola dlhodobo ignorovaná, sa ukázala ako neopodstatnená, pretože tak v stavebnom ako i súdnom konaní nebolo uvedené preukázané. Žalobcovia, ktorých v konaní zaťažovalo dôkazné bremeno, v predmetnej veci nepreukázali naplnenie zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom či nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, keď v konaní nepreukázali naplnenie ani nesprávneho úradného postupu a ani existencie nezákonného rozhodnutia. Nevyhnutným predpokladom pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je, že rozhodnutie, ktorým mala byť účastníkovi konania spôsobená škoda,

bolo zrušené odvolacím resp. iným orgánom pre nezákonnosť, na čo v konaní poukázal aj žalovaný. Žalobcovia však svoje tvrdenia nepodložili žiadnou právne relevantnou argumentáciou, pričom vecne a miestne príslušné správne orgány aj súdy, orgány prokuratúry sa s tvrdeniami žalobcov na základe nimi podaných podnetov podrobne zaoberali, vyhodnocovali ich námietky vo vzťahu k predloženým dokladom a skutkovému stavu v danej veci a opodstatnenosť týchto námietok nebola žiadnym spôsobom preukázaná.

S prihliadnutím aj na zákonnú trojročnú premlčaciu dobu náhrady škody v zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. v platnom znení, je dôvodná i námietka premlčania, ktorú vzniesol žalovaný v konaní, pretože ak išlo o vydanie rozhodnutia zo 04.10.2004, resp. postup stavebného úradu pred touto dobou bol by nárok na takto vzniknutú nemajetkovú ujmu premlčaný a súd by ho nemohol priznať i z tohto dôvodu. Jediným predpokladom začiatku plynutia premlčacej doby je okamih, kedy sa poškodený dozvedel o škode (uznesenie NS SR z 20.03.2012, sp. zn. 5M Cdo 13/2010). Zákon osobitne nerieši premlčanie práva na nemajetkovú ujmu, preto je možné použitie všeobecnej premlčacej doby podľa § 101 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz, teda odkedy sa poškodený dozvedel o vzniku nemajetkovej ujmy.

S poukazom na vyslovený právny názor odvolacieho súdu v konaní sp.zn. 15C/32/2012 súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú. Vec právne posúdil podľa § 6 ods. 1, 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1 a 2, § 16 ods. 1 a 2, § 17 ods. 1, 2, § 19 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.

2. Proti tomuto rozsudku podali žalobcovia včas odvolanie. Navrhli, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietali, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., súd prvej inštancie nezistil úplne skutkový stav, nevykonával navrhnuté dôkazy, mnohé navrhnuté ignoroval, niektoré dôkazy nevyhodnotil správne, do rozsudku písal nepravdy, rozsudok vychádza z nesprávneho posúdenia veci, je svojvoľný, s viacerými nedostatkami. Vytýkali, že dňa 16.11.2012 súd vyzval žalobcu 1/, aby definoval nesprávne úradné postupy žalovaného. Ten ich bez prípravy uviedol 15. Následne tieto nesprávne úradné postupy dopracovali a s označením 16 - 61 postúpili na súd 19.12.2012. Súd sa týmito „dôkazmi“ odmietol zaoberať a umelo si ich predefinoval na „žiadosť o zmenu návrhu“. Podaním jasne definovali, že je to len doplnok vyjadrenia žalobcu, že nejde o žiadnu zmenu návrhu, ale ide len o popísanie skutočností, sumarizovanie tvrdení, ktoré sú uvedené v žalobe (str. 6 zápisu), v zmysle výzvy. Jeden z podstatných dôkazov malo byť vyjadrenie C.. Y.. Súd však dôkaz nevykonával z dôvodu, že je nadbytočný s tým, že z predchádzajúceho pojednávania nevyplýva, že by tento dôkaz niektorá strana navrhla. V rozsudku sa zamlčujú jeho zmlčujúce, neodborné vyjadrenia, na ktoré sa poukazuje. K námietke premlčania uvádzajú, že keď ide o zmier, premlčacia doba je 10 rokov. Vytýkali, že napriek mnohonásobným nesprávnym úradným postupom, ktoré boli nespochybniteľne dokázané, v rozsudku sa uvádza, že žiadny neexistuje. Súd nesprávne vyhodnocuje predložený dôkaz o nesprávnom úradnom postupe stav. úradu, keď odkázal účastníkov konania na súd. V rozsudku sa nepravdivo uvádza, že stavba nezasahovala do parc. XXXX. Záseh stavby do parc. XXXX nespochybnil ani stav. úrad. Ako nepravdivé označili aj tvrdenie v rozsudku, že žalobcovia 1, 2 nemali v predmetnom konaní postavenie účastníkov konania. Žalobcovia boli v priebehu celého konania až do r. 2012 účastníkmi.

3. K odvolaniu sa vyjadril žalovaný. Uviedol, že žalobcovia neunesli dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní všetkých predpokladov nevyhnutných k tomu, aby im mohol byť priznaný nárok na náhradu škody. Žalobcovia si náhradu škody uplatnili v dôsledku nesprávne úradného postupu U. P. pri vydávaní rozhodnutia č. X.X.X-XX-XXXX-XXXX zo dňa 04.10.2004 (ďalej len rozhodnutie o prerušení konania), ktorým mesto P. podľa § 29 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov v spojení s § 137 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov prerušilo konanie vo veci dodatočného povolenia stavby F. na pozemku par. č. XXXX a XXXX, k.ú. P. a odkázalo účastníkov konania M. U., P., W. V., P. a D. U., P. riešiť občianskoprávne námietky, ktoré vyplývajú z vlastníckych práv k pozemku par. č. XXXX k.ú. P. na príslušnom súde. Keďže rozhodnutie o prerušení konania nebolo zrušené, v súlade so spomínanou zásadou je platné a zákonné. Na základe podnetu doručeného dňa 15.06.2007 na Krajský stavebný úrad v Z., tento správny orgán preskúmal právoplatné rozhodnutie o prerušení konania a uviedol, že rozhodnutie o prerušení konania ponecháva v platnosti. Navyše rozhodnutie o prerušení konania sa netýkalo žalobcov 1/ a 2/, ani pozemku parc. č. XXXX, ktorá patrí žalobcom 1/ a 2/. Ako bolo konštatované v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 7C/180/2006, stavba D. I. (stavba garáže a skladu) nezasahuje na parc. č. XXXX, ktorú vlastní žalobcovia 1/ a 2/. Ani žalobcami tvrdená nemajetková ujma nebola dokázaná. Prípadný nárok by bol premlčaný. Žalobcovia si

odvodili svoj nárok od rozhodnutia U. P. zo dňa 04.10.2004, pričom návrhy na predbežné prerokovanie nároku, na základe ktorých bol podaný návrh na náhradu škody na súd, boli doručené ministerstvu až dňa 14.06.2010, resp. 19.07.2010. Žalobcovia ako dôkazy označujú iba listiny a vyjadrenia, ktoré písali sami, avšak závery z takýchto listín a vyjadrení neboli potvrdené stavebným úradom, správnymi a ani súdnymi orgánmi.

4. K vyjadreniu sa vyjadrili žalobcovia. Uvedli, že vyjadrenie žalovaného je formálne a obmedzuje sa na všeobecné formulácie. Žalovaný sa nevysporiadal so žiadnym z dokumentovaných nesprávnych postupov. Obmedzuje sa na polopravdy, nepravdy. Opiera sa o hypotetickú poznámku súdu, že prípadný nárok by bol premlčaný. Tieto nesprávne postupy boli produkované až do r. 2011, takže nemôže ísť o premlčanie. Uvádza nepravdivé a zavádzajúce údaje, že stavba nezasahovala do parc. č. XXXX. Dôkazy o opaku, bod 16 odvolania ignoruje. Nevysporiadal sa ani s prieťahmi a zmätočnosťami v súvislosti s C.. Y.. Nezaujal stanovisko k nesprávnym postupom súdu v súvislosti s tzv. „zmenou návrhu“ a neumožnením prejednať dôkazy.

5. Žalovaný vo vyjadrení (duplike) uviedol, že s replikou žalobcov nesúhlasí, pretože žalobcovia nepreukázali žiaden z dôvodov na podanie odvolania, existenciu nesprávneho úradného postupu, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi nimi. Žalobcovia nešpecifikovali, v čom spočíva nesprávny úradný postup stavebného úradu. Upozornil na skončené konanie na Okresnom súde Prievidza sp. zn. 7C/180/2006, v ktorom bola riešená predbežná otázka v správnom konaní, teda či čierna stavba zasahuje aj na pozemky žalobcov. V konaní 7C/180/2006 bolo preukázané, že čierna stavba nezasahuje na pozemok žalobcov. Súd zistil, že aj rozhodnutie o prerušení konania bolo preskúmané Krajským súdom v Trenčíne v konaní sp. zn. 11S/61/2008. Ani v tomto konaní nebolo zistené pochybenie správneho orgánu.

6. Po podaní odvolania dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len „C.s.p.“/, ktorý okrem iného zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok / O.s.p./, podľa ktorého súd prvej inštancie postupoval v predmetnom spore. Ustanovenie § 470 ods. 1 C.s.p. určuje, že ak neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ods. 2 právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Krajský súd, ako súd odvolací vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z., (ďalej len C.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

8. Na základe preskúmania rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne skutkovo i právne posúdil. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie a podľa § 387 ods. 2 C.s.p. na ne v plnom rozsahu poukazuje.

9. Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že podľa jeho názoru súd prvej inštancie sa už v odôvodnení rozsudku podrobne a riadne vypořiadal so všetkými dôvodmi podaného odvolania, ktoré dôvody odvolateľa prezentovali už počas konania pred súdom prvej inštancie. Odvolací súd preto v odpovedi na vznesené námietky odvolateľov odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie.

10. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobcovia neunesli dôkazné bremeno, nepreukázali naplnenie zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom či nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, pretože nepreukázali naplnenie prvého predpokladu vzniku zodpovednosti za škodu, a to existenciu nesprávneho úradného postupu alebo nezákonného rozhodnutia.

11. Pokiaľ ide o rozhodnutie U. P. č.X.X.X.-XX-XXXX-XXXX zo dňa 04.10.2004 žalobcami namietané ako nezákonné, odvolací súd poukazuje na § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,

ktorý definuje pojem nezákonného rozhodnutia a zároveň určuje podmienky nezákonnosti rozhodnutia na účely vzniku zodpovednosti za škodu.

12. Citovaná právna úprava vychádza z konštrukcie, že v súlade so zásadou prezumpcie správnosti rozhodnutia nie je súd v konaní o zodpovednosti orgánu verejnej moci za škodu oprávnený sám posudzovať zákonnosť rozhodnutia vydaného v inom konaní a podmienka nezákonnosti rozhodnutia je splnená len vtedy, ak bolo toto právoplatné rozhodnutie skutočne ako nezákonné zrušené alebo zmenené príslušným orgánom.

13. Podmienka zrušenia či zmeny právoplatného rozhodnutia pre nezákonnosť je natoľko základná, že štát nemôže za škodu zodpovedať, ak predmetné rozhodnutie nebolo pre nezákonnosť zrušené alebo zmenené. Zo zákona totiž nemožno nijako vyvodiť, že by štát zodpovedal za škodu spôsobenú rozhodnutím, ktoré nebolo zrušené.

14. Žalobcovia netvrdili ani nepreukázali a zo spisu nevyplývalo, že by napádané právoplatné rozhodnutie U. P.X.X.X.-XX-XXXX-XXXX zo dňa 04.10.2004 bolo pre nezákonnosť zrušené alebo zmenené. Nebola tak splnená základná podmienka vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, a to existencia nezákonného rozhodnutia, ako správne skonštatoval súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku.

15. V súvislosti s tvrdným nesprávnym úradným postupom stavebného úradu, za ktorý žalobcovia označovali dĺžku stavebného konania a postup predchádzajúci vydaniu napádaného rozhodnutia (stavebný úrad mal najprv skúmať a odstrániť námietky verejného záujmu a až potom eventuálne iniciovať konanie o občianskoprávných námietkach, odkázať na súd mal aj ďalších dvoch účastníkov konania, majiteľov parcely č. XXXX) odvolací súd poukazuje na citovaný § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

16. Nesprávny úradný postup nie je v zákone bližšie definovaný, keďže výstižná definícia nesprávneho úradného postupu sa pre jeho mnohotvárnosť nedá podať. V zásade ide o tie prípady vzniku škôd, ktoré boli vyvolané inou činnosťou štátnych orgánov ako rozhodovacou. Ak orgán štátu zisťuje či posudzuje predpoklady pre rozhodnutie, zhromažďuje podklady (dôkazy) pre rozhodnutie, hodnotí zistené skutočnosti, právne ich posudzuje a pod., ide o činnosti priamo smerujúce k vydaniu rozhodnutia; prípadné nesprávnosti či vady tohto postupu sa potom prejavia práve v obsahu rozhodnutia a môžu byť zvažované jedine z hľadiska zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím.

17. Práve také činnosti predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia boli žalobcami označované za nesprávne úradné postupy (viď bod II. žaloby: pred jeho vydaním sa neuskutočnilo žiadne konanie, nebolo zisťované, alebo bolo zamlčané, že stavba je vyhotovená z nevhodných materiálov, že je bez základov, čo je neprípustné, že je postavená na sypanej, nepevnej pevnine, v rozpore s predpismi pod stavbou je kanalizačné potrubie z dvoch domov, zberná šachta má zvod zrážok v rozpore s predpismi vedený k múru rodinného susedného domu, že je nestabilná, že je jej systém nedefinovateľný a môže dôjsť ku kolapsu a že nespĺňa ani základné požiadavky stavby a pod., že vôbec nebol skúmaný rozpor stavby s verejnými záujmami, najmä negatívny vplyv na životné prostredie, dôsledky potrubí a šachty pod stavbou, negatívne vplyvy na susedný rodinný dom, horľavý materiál stavby a strechy stavby, či možnosť rozšírenia požiaru na okolité objekty).

18. Žalobcovia vytykajú stavebnému úradu zisťovanie a hodnotenie skutočností, ktoré sa mohli zásadne prejavíť až v konečnom rozhodnutí o veci samej teda v rozhodnutí o žiadosti stavebníka o vydanie dodatočného povolenia na stavbu. Napádané rozhodnutie U. P. č.X.X.X.-XX-XXXX-XXXX zo dňa 04.10.2004 nebolo rozhodnutím o veci samej, ale procesným rozhodnutím. Pokiaľ sa stavebný úrad rozhodol najskôr vysporiadať s občianskoprávnymi námietkami odkázaním účastníkov na súd a z toho dôvodu stavebné konanie predmetným rozhodnutím prerušil (toto rozhodnutie nebolo zrušené ani zmenené pre nezákonnosť), nebol stavebný úrad povinný a v štádiu prerušeného konania ani nebol oprávnený zoberať sa inými námietkami (napr. námietkami verejného záujmu). Preto nie je možné zistiť v úradnom postupe v stavebného úradu nesprávnosť, resp. činnosť v rozpore so zákonom.

19. Žalobcovia zároveň nepreukázali, že stavebný úrad porušil svoju povinnosť urobiť určitý úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonnej lehote, resp. nekonal a spôsobil zbytočné prieťahy v konaní tak, ako predpokladá § 9 ods. 1 citovaného zákona. Dĺžka konania bola ovplyvnená dĺžkou súdneho konania, v ktorom sa rozhodovalo o námietke, či a akým rozsahom zasahuje stavba, ktorá je predmetom stavebného konania, do vlastníckeho práva žalobcov.

20. Otázka nesprávneho postupu stavebného úradu spočívajúcej v tom, že žalobcovia 1/ a 2/ ako vlastníci parcely č. XXXX k.ú. P. neboli predmetným rozhodnutím odkázaní na súd, bola opakovane vo vecnom základe riešená. Tak v konaní vedenom Okresným súdom Prievidza pod sp.zn.7C/180/2006, v ktorom znalec - geodet v posudku zistil, že na parcelu č. XXXX k.ú. P. stavba nezasahuje, ako aj v konaní vedenom Okresným súdom Prievidza sp.zn. 15C/32/2012, v ktorom súd zamietol žalobu žalobcov o náhradu škody požadovanú za „ignorovanie skutočnosti, že stavba garáže a skladu je na parcele č. XXXX k.ú. P.“. Žalobcovia tak opakovane uplatňujú nároky z nepreukázanej skutočnosti. Ani kvantita tvrdení žalobcov nezmení fakt neexistencie dôkazov.

21. K námietke žalobcov v odvolaní, že na výzvu súdu „nesprávne úradné postupy dopracovali s označením 16 - 61“ a „súd sa týmito dôkazmi odmietol zaoberať a násilne, umelo si ich predefinoval na žiadosť o zmenu návrhu“, odvolací súd predovšetkým poukazuje na zápisnicu o pojednávaní zo dňa 21.02.2014 str. 3, podľa ktorej žalobcovia 1/ aj 5/ zhodne navrhli, aby súd pripustil zmenu návrhu o rozšírenie ďalších rozhodujúcich skutočností špecifikovaných pod bodom č.18-61 písomného podania z 19.12.2012. Nejde teda v žiadnom prípade o „násilné a umelé predefinovanie“ ich podaní zo strany súdu, ako žalobcovia tvrdia.

22. Súd prvej inštancie v právoplatnom uznesení zo dňa 21.02.2014 č.k.7C/66/2011-290 zdôvodnil, prečo považuje podanie žalobcov zo dňa 19.12.2012 pod bodmi č. 18. až 61 za zmenu žaloby. Pretože podanie obsahuje opis ďalších rozhodujúcich skutočností posúdených žalobcami ako nesprávne úradné postupy a namietané ďalšie rozhodnutia zo dňa 22.11.2010, 19.09.2011 posudzované ako nezákonné. S uvedenými dôvodmi posúdenia časti podania zo dňa 19.12.2012 ako zmeny žaloby odvolací súd súhlasí, rovnako súhlasí s nepripustením zmeny žaloby podľa v tom čase účinného § 95 ods. 2 O.s.p. Uvedené právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, nemá žiadnu vadu, a preto neprichádza do úvahy postup podľa § 389 ods. 2 C.s.p.

23. K námietke žalobcov týkajúcej postupu súdu v súvislosti s výsluchom C.. Y., odvolací súd uvádza, že uznesenie o odročení pojednávania z dôvodu potreby doplnenia dokazovania výsluchom C.. Y., na ktoré odvolatelia poukazujú, je rozhodnutím, ktoré upravuje vedenie konania. V zmysle § 237 ods. 2 C.s.p. (predtým § 170 ods. 2 O.s.p.) súd nie je týmto uznesením viazaný a môže ho zmeniť. Uznesenie teda nezaviazovalo súd prvej inštancie k vykonaniu dôkazu výsluchom svedkyne C. Y., ako sa žalobcovia domnievajú. Na ďalšom pojednávaní súd prvej inštancie vysvetlil dôvody, pre ktoré výsluch svedkyne nevykoná. Považoval ho za nadbytočný s tým, že zo zápisnice z predchádzajúceho pojednávania nevyplýva, že by tento dôkaz niektorá strana navrhla. To potvrdzuje zápisnica o pojednávaní dňa 21.02.2014. Žalobcovia na tomto pojednávaní uviedli, že nemajú návrhy na doplnenie dokazovania. Dokonca na pojednávaní dňa 12.06.2015 žalobcovia 1/ a 5/ zhodne uviedli, že nežiadajú výsluch C.. Y.. Za takýchto okolností je uvedená námietka odvolateľov zmatečná a nepochopiteľná pre rozpor s ich vyjadreniami v konaní pred súdom prvej inštancie, a preto celkom nedôvodná.

24. Žalobcami uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie potom nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

25. Súd prvej inštancie rozhodol správne aj o náhrade trov konania.

26. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

27. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

28. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 251 C.s.p. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalovaný a intervenient boli v

odvolacom konaní úspešní, a preto im v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v zásade patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. Zo spisu však nevyplynuli žiadne odôvodnené a preukázané trovy žalovaného a intervenienta v zmysle § 251 C.s.p., preto odvolací súd rozhodol, že im náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

29. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací žalobu) (§ 428 CSP).